

Чи можна дати відповідь на запитання: «Якщо ми можемо мати Організацію Об'єднаних Націй, чи ми не можемо мати Об'єднану релігійну організацію?» Чи є світ релігій, духовних рухів і корінних традицій відкритим для створення постійної, локально укоріненої й глобально пов'язаної міжрелігійної світової структури з дійсно всесвітнім визнанням і статусом? Чи є в усьому світі можливою співпраця між різними релігіями?

Ситуація сьогодні така, що велика кількість прихильників різних релігій ставлять під сумнів абсолютність і винятковість своїх власних традицій і вчень. Сьогодні значна кількість релігійних і духовних лідерів бачить діалог як прийнятну частину релігійного життя. Але, в той же час, зараз зростає напруженість серед багатьох релігійних традицій між консервативними і ліберальними елементами. Ми сподіваємося в тому, що діалог можливий та необхідний. Так, кожні 3–4 роки у різних частинах світу члени Міжнародної Асоціації за релігійну свободу зустрічаються для проведення міжконфесійних діалогів та дискусій відносно питань релігійних громад та культурних обмінів.

Таким чином, міжрелігійна співпраця в добу глобалізації можлива. Вона повинна бути заснована на:

1. Свободі від гнітючого втручання чи дискримінації з боку держави, уряду або інститутів суспільства на основі релігії або переконань.

2. Взаєморозумінні, повазі і заохоченні гармонії, або принаймні «терпимості» між громадами або окремими особами різних релігій або переконань.

3. Істотній відповідальності релігійних громад, щоб гарантувати, що їх власні практики відстоюють основні права людини.

У сучасному глобальному світі культур, релігій і цивілізацій, в світовій спільноті, що формується, інноваційні зусилля і рішення дуже потрібні. Кожен має право на свободу думки, совісті і релігії. Це право включає свободу змінювати свою релігію або переконання і свободу, як окремо, так і спільно з іншими, публічно або у приватному порядку, сповідувати свою релігію або переконання.

Науковий консультант І. В. Крицак

УДК 341.123

О. Ю. НОСОВА

Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна

УЧАСТЬ АВСТРАЛІЇ В МИРОТВОРЧИХ ОПЕРАЦІЯХ

Австралія бере активну участь у миротворчій діяльності протягом майже 70 років. Військові та поліцейські цієї країни приймали участь у

більш ніж 50 місіях Організації Об'єднаних Націй та інших операціях з підтримання миру та безпеки. Починаючи з 1964 року, поліція Австралії перебувала на Кіпрі, де відбувався конфлікт між грецькою і турецькою громадами. Зовсім недавно, австралійські поліцейські перебували в таких країнах як Камбоджа, Гаїті, Мозамбік, Бугенвіль і Тимор. Австралійські миротворці, безсумнівно, сприяють безпеці і стабільності в світі.

Слід зазначити, що миротворча діяльність стала включати в себе широкий спектр заходів, таких як проведення виборів та реорганізація державних установ. Місія австралійської цивільної поліції охоплює наступні завдання:

- підтримання стабільності та безпеки;
- допомога у демонтажі старих механізмів стримування;
- встановлення і підтримання правопорядку та умов для кримінального розслідування;
- підбір і навчання нових співробітників місцевої поліції, які в кінцевому результаті візьмуть на себе роль правоохоронців цивільної поліції ООН;
- проведення слідства та збір доказів, необхідних для судового переслідування за серйозні порушення прав людини;
- сприяння у відновленні системи кримінального правосуддя і цивільного управління, у тому числі судової системи і в'язниць;
- зміцнення довіри з боку громадянського суспільства через неупереджене відстеження дотримання закону.

Поліцейські та військові залишаються у складі підрозділів своєї країни, але знаходяться під оперативним управлінням Організації Об'єднаних Націй під час перебування в миротворчих силах. 28 жовтня 1998 року ООН звернулася до країн, що приймають участь у миротворчій діяльності, з вимогою не направляти цивільних поліцейських і спостерігачів у віці до 25 років, військовим же надається перевага починаючи з 21 року. Параметри були визначені, щоб забезпечити наявність лише досвідчених, зрілих і добре навчених людей в якості миротворців.

Поточними критеріями відбору австралійців для виконання обов'язків цивільних поліцейських є вміння працювати в складних умовах, а також наявність загальних професійних навичок і добре розвинутої здатність бути гнучкими і терплячими, перебуваючи у скрутному становищі.

Австралійські поліцейські, як правило, неозброєні і таким чином вони сприяють зміцненню довіри та взаєморозуміння, оскільки їх неозброєна присутність має більше шансів на успіх завоювати повагу місцевого населення. Впливовість та дієвість цивільної поліції.

скоріше, базується на моральному авторитеті, ніж на погрозі застосування сили. Крім того, значна частина миротворчих заходів, як відомо, проводиться на рівні взаємодії окремих миротворців з представниками місцевого населення.

Австралія може пишатися своїм внеском у миротворчу діяльність.

Науковий консультант Ю. О. Загуменна

УДК 341.123

О. О. ОЛЕКСЮК

Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна

ДОТРИМАННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ ТА МИРОТВОРЧА ДІЯЛЬНІСТЬ ООН

Права людини, як філософське, юридичне і політичне поняття означає комплекс природних і непорушних свобод й юридичних можливостей, обумовлених фактом існування людини в цивілізованому суспільстві. Поняття прав людини за своїм визначенням є універсальним і егалітарним, несумісним з системами та режимами, заснованими на перевазі однієї касты, раси, народу, віросповідання, класу, будь-якої соціальної групи або особи.

Захист прав людини є основним завданням діяльності членів миротворчих місій ООН. Будь-яка особа, яка приходить в країну для підтримання миру повинна забезпечувати захист і заохочення прав людини. З цією метою для проведення найбільш широкомасштабних операцій на користь миру створюється команда, що спеціалізується в галузі прав людини.

В даний час фахівці з прав людини беруть участь в шести операціях з підтримання миру і дев'яти спеціальних політичних місіях.

Вони діють в рамках місії ООН по стабілізації в демократичній республіці Конго, змішаної операції Африканського союзу і ООН в Дарфурі, місії ООН в Південному Судані, місії ООН у Ліберії, операції ООН в Кот-д'Івуарі, місії ООН по стабілізації в Гаїті і місії ООН Афганістані.

На фахівців в галузі прав людини покладені обов'язки захисту та заохочення прав людини на місцях. Вони допомагають населенню діяти активно з метою поширення своїх прав та можливостей, стимулюючи їх вимагати та відстоювати свої власні права. Фахівці спонукають державу до необхідності виконання своїх зобов'язань в галузі прав людини та застосування законів.

Спектр дій фахівців з прав людини дуже великий. Вони стежать за дотриманням прав людини, проводять масштабні дослідження в цієї